

fuldstændigt berettiget, at Staten gennem sine Organer faar noget mere Indflydelse paa Skolevæsenet, naar dens Tilskud skal forøges saa betydeligt, men vi vilde finde det uheldigt, om det vedtoges af Landstinget, saa længe der endnu er noget Haab om Kompromis paa Grundlag af Regeringsfor- slaget fra i Fjor, og vi mene, at der alle- rede foreligger nok til, at man fra alle Sider kan vide, hvad Landstinget helst ønskede paa dette Punkt.

Paa den anden Side kan der selv- sølgelig ikke være Tale om at tage Kalde- sesparagraffen i Folketingets Affattelse; thi den berører jo Kaldsmyndigheden Magten til at kassere selv den uforjvarligste Ind- stilling og gør Kaldsretten illusorisk. Det, Landstinget vedtog i Fjor, kunde maaste nok paa et enkelt Punkt trænge til nogen For- andring; men vi have anset det for rigtigst ikke at foretage Forandringer, før vi have erfaret, hvorledes Landstinget stiller sig til Forslaget i det hele, og foreslaa det derfor til uforandret Vedtagelse.

Hvad angaar det andet Punkt, Flertal- lets Forslag om, at Staten skal hve Kom- munerne visse Procenter i Tilskud og Al- derstillægssystemet ophæves for Landets Vedkommende, da kunne vi fatte os meget kort; thi Flertallet indrømmer jo selv, at „en Betingelse for, at dette Lønningsystem kan virke efter sin Hensigt, er det imidlertid, at Udsigten til Forfremmelse fra Embederne i de lavere Lønningsklasser er betrygget“, og da vi nu ikke mene, at der kan opnaas en saadan Betryggelse, kunne vi naturligvis ikke gaa ind paa Systemet, men maa fore- trække den Lønningsmaade, der høder mest paa de uheldige Avancementsforhold. En anden Sag var det, om Procentystemet kunde forbindes med Alderstillægssystemet, men dette er jo for Landets Vedkommende aldeles umuligt, da Kommunerne naturligvis, naar de selv skulde betale Alderstillægene, vare altfor interesserede i at vælge netop de alleryngste af Ansøgerne. Selv for Byer- nes Vedkommende er det efter vor Mening uheldigt, som Flertallet foreslaar, at beholde Alderstillægssystemet og lade Kommunerne betale alle Alderstillæg imod Refusion af

visse Procent af alle Skoleudgifter; thi det er jo dog kun de første Alderstillæg, By- kommunerne selv skulle betale efter Rege- ringsforslaget, og disse Kommuner vilde alt- saa ogsaa, omend i mindre Grad, være in- teresserede i at faa unge Lærere. Det er vel Regel i Byerne, at Forslyttelse sker ved Oprykning, men det har dog sin store Be- tydning, at dygtige Kræfter fra de mindre Byer og Landet have Udgang til en større og bedre Lønnet Skolegerning i de store Byer, og det er Uret baade mod Lærerne og Byerne at forhindre det, særligt i den Grad, som det her bliver Tilfældet for Landsby- lærernes Vedkommende. I Stedet for Al- derstillægssystemet foreslaar Flertallet for Landets Vedkommende, at Embederne deles i Klasser, dog saaledes, at Første- og Ene- lærerne faa 400 Kr. i Tillæg efter 10 Aars Tjeneste; men denne Ordning, der kan passe for Retsbetjente eller andre Embedsmænd, der lønnes af Staten, passer ikke i samme Grad paa Lærerne.

Flertallet har set sig nødt til kun at dele Første- og Enelærerembederne i to Klas- ser med 300 Kr.s Forstel; men skønt dette efter vor Mening er en alt for stor Ens- formighed ogsaa i Betragtning af den højt forskellige Lebefød i Landets forskellige Egne, medens paa den anden Side 300 Kr. for- holdsvis er for stor en Stigning paa en Gang, bliver Følgen dog saadanne Urimelig- heder, som at de Lærere, der i 10 Aar have været i laveste Lønningsklasse, tabe 100 Kr. ved at rykke op paa højeste, og at den Lærer, der har været paa højeste Lønningsklasse i 10 Aar, ikke kan søge andre Steder hen uden at tabe 400 Kr. I Mod- sætning til Regeringsforslaget, der lader Staten tilskyde mest til de smaa Embeder, for saa vidt som 700 Kr. er mere i Forhold til 6 à 700 Kr., end i Forhold til 10 à 1100 Kr., fører Flertallets Procentystem i Forbindelse med de foreslaaede Lønnings- satsen til forholdsvis de største Udgifter for de ringere stillede Kommuner, og i Grindring om, hvor nøje der i Fjor fra det andet Tings Side vaagedes over, at ingen Kom- mune fik forøgede Udgifter, kunne vi ikke antage, at man i Aar vil gaa med til et